

χόρτων· δι' αὐτῆς οἱ χυμικοὶ εύρισκοι τὰς τρόπους τῇ ἀναλύειν καὶ διαλύειν τὰ Μέταλλα, τὰ Ὀρυτὰ, τὰ Φυτὰ, τὰς Ζωτικὰς φύσικας κτ. καὶ τῇ ἀνάγειν αὐτὰ εἰς τὰ πρῶτα αὐτῶν σοιχεῖα· παρὸ αὐτῆς μαγθάνεσιν οἱ Φαρμακοτῶλαι τὸν λόγον τῶν διαφόρων συνδέσεων ἐκ τῶν ἀτταλῶν, διὰ νὰ κατασκευάζωσι τὰ Ἰατρικά· παρὸ αὐτῆς οἱ ἀτρογόμοι μαγδάνεσι τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν είρημὸν τῶν ψρανῶν, τὸ μέγεθος, τὸ διάτημα, καὶ τὰς φάσεις ὅλων τῶν ψρανίων σωμάτων· διὰ τῶν κανόνων αὐτῆς τῆς ἐπιτήμης προσέτι ὁ ἔργατης εὑρε τὸν ὀφελιμώτατον τρόπον τῇ καλλιεργείᾳ καὶ κοτωρίζειν τὰς ἀγράς· παρὸ αὐτῆς ὁ Ναύτης μαγδάνει τὴν θεωρίαν τῆς τέχνης ταῦ, καντολογῆς, κάθε ἄνθρωπος ὅποιας κατασάσεως καὶ ἀν εἶναι ἡμίπορετ νὰ ὀφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν ἥτοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως.

Κ ε Φ. Β'.

Περὶ τῶν μερῶν, καὶ ὑποδιαιρέσεων τῆς Φυσιολογίας.

Ε'ρ. Πόσα μέρη ἔχει ἡ ἐπιτήμη τῆς Φυσικῆς Φιλοσοφίας;

Α'ω. Κυρίως ἡμπορεῖ τινὰς νὰ διαιρέσῃ αὐτὴν εἰς τέσσαρα μέρη, δηλαδὴ,

α'. εἰς τὴν Σωματολογίαν, ἡ ὅποια καταγράφει την ιατρικήν.

ται ἐτάνω εἰς τὴν κοινὴν φύσιν, ἴδιότητας, καὶ ποιότητας τῆς ὕλης, καὶ εἰς τὰς διαφόρους συναφείας αὐτῆς μετὰ τῶν φυσικῶν σωμάτων.

β'. Εἰς τὴν Κοσμολογίαν ἡ Οὐρανολογίαν, ἡ ἀποία πραγματεύεται διὰ τὴν φύσιν, θέσιν, καὶ διὰ τὰ μέρη ὅπερ συνθέττουσι τὸ πᾶν ἐν γένει, καὶ ἐν μέρει τῷ ἡμετέρῳ ἥλιακῷ συνήματος.

γ'. Εἰς τὴν Αἴρολογίαν, ἡ ὁποῖα πραγματεύεται διὰ τὴν φύσιν τῆς ἀτμοφαίρας, καὶ διὰ ὅλα τὰ φαινόμενα ὅπερ αναφέρονται εἰς τὸν Αἴρα.

δ'. Εἰς τὴν Γεωλογίαν, ἡ ὁποῖα πραγματεύεται διὰ τὴν φύσιν, διὰ τὸ εἶδος, διὰ τὰ μέρη, καὶ διὰ τὰ προϊόντα τῆς σφαίρας εἰς τῆς ζῶμεν.

Ε'ρ. Μοὶ φαίνεται ὅτι κάθ' ἔνα τέτοιο ἀπό τὰ μέρη ὑποδιαιρεῖται ἀκόμη;

Α'π. Ναὶ, αὐτὰ διαιρεύνται εἰς διαφόρους κλόνους.

Ε'ρ. Πῶς ὑποδιαιρεῖται τὸ αἱ γενικὸν μέρος, δηλ. ἡ Σωματολογία;

Α'π. Η Σωματολογία, καθ' ὅσον θεωρεῖ τὰς κοινὰς ἴδιότητας, καὶ μερικὰς τῶν φυσικῶν σωμάτων ὑποδιαιρεῖται κατὰ τὸν τρόπον, ὃντες θέλομεν εἰπῆ κάτωθεν, ὅταν ὅμιλή σωμεν τερὶ αὐτῆς.

Ε'ρ. Πῶς ὑποδιαιρεῖται τὸ γενικὸν β'. μέρος;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Α'π. Η^ε Κοσμολογία, ή ιδιαίτερον, ή Ούρανολογία
ὑποδιαιρεῖται

α' εἰς τὴν Ἡλιογραφίαν, ή ὅποια πραγμα-
τεύεται διὰ τὸν ἥλιον

β' εἰς τὴν Σεληνογραφίαν, ή ὅποια πραγμα-
τεύεται διὰ τὴν Σελήνην.

γ' εἰς τὴν Πλανητογραφίαν, ή ὅποια πραγμα-
τεύεται διὰ τὰς πλανῆτας.

δ' εἰς τὴν Κομητογραφίαν, ή ὅποια πραγμα-
τεύεται διὰ τὰς Κομῆτας.

ε' εἰς τὴν Α'ερογραφίαν, ή ὅποια πραγμα-
τεύεται διὰ τὸν αέρα.

Ε'ρ. Πῶς διαιρεῖται τὸ γ' μέρος;

Α'π. Η^ε Α'ερολογία διαιρεῖται κατὰ τὸν ἀκόλθιον
τρόπον, αὐτὴ περιέχει,

α' τὴν Α'ερογραφίαν, ή ὅποια καταγίνεται
εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, ή εἰς τὸν αέρα.

β' τὴν Α'νεμογραφίαν, ή ὅποια πραγματεύεται
διὰ τὰς ἀνέμους.

γ' τὴν Μετεωρογραφίαν, ή ὅποια καταγίγε-
ται εἰς τὰ μετέωρα.

δ' τὴν Φυντασματογραφίαν ή ὅποια πραγ-
ματεύεται περὶ τῶν ἔρανιών Φαινομέ-
νων, ή περὶ τῶν Φαινομένων ὅπερι οὐ φί-
σανται μόνον εἰς τὴν ὄρασιν, καὶ οὐχὶ πραγ-
ματικῶς.

Ε'ρ. Πῶς ὑποδιαιρεῖται τὸ δ' γενικὸν μέρος;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΕΔΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Α'ω. Η Γεωλογία φυσικώτερου ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, τὰ ὅταν εἶναι,

α' ἡ Γεωγραφία, ἡ ὅταν πραγματεύεται περὶ τῆς Γῆς,

β' ἡ Φύδρογραφία, ἡ ὅταν πραγματεύεται διὰ τὸ "χδωρ".

γ' ἡ Φυτογραφία, ἡ ὅταν πραγματεύεται διὰ τὰ Φυτά.

δ' ἡ Ζωογραφία, ἡ ὅταν πραγματεύεται διὰ κάθε εἶδος Ζώων. Τοιαῦτα εἶναι ἡ σύντομος ἐταρθμησις τῶν διαφόρων μερῶν ὃςδε θέλασιν εἶναι τὸ οὐτοκείμενον τῶν ἀκολόθων συνομιλιῶν.

Ε'ρ. Κανένας δὲν θέλει μοὶ εἶναι τόσον ἀρετὸν, ὅσον ὅταν ὅμιλῶμεν περὶ τοιότων ὑποθέσεων, ἐγὼ πάντοτε ἥγαπεν νὰ ἀκέω νὰ ὅμιλῶσι περὶ θαυμάτων τῆς Φύσεως, ἀλλ' ἐτειδὴ καὶ ἀτεφασίσαμεν μίαν Φορὰν νὰ συνομιλήσωμεν περὶ αὐτῆς τῆς οὐτοκείμενης, ὁ τόπος μιας ηὔξησε τόσον ὃςδε εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἐκφράσω.

Α'ω. Θέλω ἀγωνισθῆ νὰ σᾶς εὐχαριτήσω, καὶ ρομαι ὃςδε εῦρον εἰς ἐσᾶς τὸν πόθου διὰ νὰ ἀποκτήσῃτε ὠφελίμες γνώσεις, εἰς καιρὸν ὃςδε ἄλλοι ἀπερνᾶσι ματαίως ἔνα πολύτιμον καιρὸν, ὁ ὅτοιος ἀπερνᾷ χωρὶς νὰ γυρίσῃ ὃτισω, εἰς τρυφὰς αἰχρὰς καὶ μισητάς πολλὰ εὐτυχῆς εἶνθε ὃςδε αἰθάνεσθε μίαν ἀνωτέραν κίνησιν ὃςδε σᾶς ἐμπνέει ὁ πλέον εὐγενικὸς τρόπος, ὁ πλέον ἄξιος καὶ ἐνά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΧΟΦΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΙΔΗΣ ΦΙΛΟΧΟΦΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ρετος διὸ νὰ μεταχειριζῆτε τὸν καιρὸν ὡφελίμως,
καὶ ἐν ταυτῷ ἡδύνωντάς σας, θέλει σᾶς κάμησο-
φώτερον καὶ εὐτυχέσερον· πρὸς τύποις ἐγὼ θέλω
ἀγαφέρη ὅ,τι εὔρου εἰς τὰ συγγράμματα τῶν σο-
φῶν καὶ μεγάλων ἀνδρῶν τὴν ἀτερασμένην, καὶ τὴν
παρόντος αἰῶνος, οἱ ὄποις κατέβαλον τόσας πό-
νυς γιτῶντες νὰ αὐξήσωσι τὰς ἐπιτίμias. καὶ
θέλω ἀγωνιζῆντες νὰ σᾶς εὔκολύνω καὶ νὰ διασαφή-
σω, ὅσον τὸ ὑπνατὸν, ὅλα αὐτὰ μὲ εὐληπτα
παραδείγματα καὶ μὲ χήματα, ἀπὸ τὰ ὄποια
θέλετε βεβαιωθῆναι καταψειζῆντες εὔκολώτερον.

Κ ε φ. Γ'.

Περὶ τῶν Α'ξιωμάτων καὶ Καγόνων τῆς Φυσικῆς.

Ε'ρ. Α'ράγε δὲν εἶναι α'ξιώματα, ή κανόνες θεμε-
λιώδεις, ἐπάνω εἰς τὰ ὄποια αὗτη ή ἐπιτίμη
θεμελιώτατα;

Α'ω. Μάλιστα, εἶναι· εὐθὺς θέλω σᾶς τὰ εἰπῆ.

Ε'ρ. Ποῖον εἶναι τὸ α'. α'ξιώματα.

Α'ω. Ἰδέ. Α'ξιώματα Α'. οὐδὲν ὡκεῖ ιδιότητας.

Ε'ρ. Δότεμοι ἔνα παράδειγμα

Α'π. Καλῶς, ἀλλὰ πρῶτον πρέπει νὰ ξεύρητε ὅτι
διὰ τὴν, οὐδὲν, ἐννοῦσι τὴν οάσιν τῆς μὴ ὑπάρξεως,
ἢ τὸ μὴ οὖν, ὥσε ἀπόπον ἡθελεν εἶναι τὸ νὰ εἰσῇ
τινάς, οὐδὲν εἶναι θερμὸν, ψυχρὸν, ἔχει μέρη,
εἶναι μεγάλου ἢ μικρὸν, κτ.

Ε'ρ. Ποιον εἶναι τὸ β' ἀξίωμα;

Α'π. Α'ξίωμα β'. τὶ πρᾶγμα ὑφίσαται.

Ε'ρ. Αὐτὸς εἶναι πολλὰ ἀξεῖτον, δὲν πισεύω ὅτι θέλει ἀρνηθῆ τινὰς ὅτε αὐτὸδὲν εἶναι ἀξίωμα.

Α'π. Ἐννοήσατε ὅτι θέλετε, πλὴν σᾶς βεβαιώγω ὅτι εὖρον ἀκρόωτος οἱ ὄποιοι κατέφυγον εἰς τὴν λογικὴν διὰ γὰρ ἀποδείξωσι τὴν ίδιαν αὐτῶν ὑπάρχειν. (α)

Ε'ρ. Ποιον εἶναι τὸ Γ' ἀξίωμα;

Α'π. Α'ξίωμα Γ'. Οὐδὲν μέσον ἐσὶ πρᾶγματος τινὸς καὶ μηδενὸς, μεταξὺ ὑπάρχειντος καὶ μὴ ὑπάρχειν.

Ε'ρ. Καλῶς λέγετε, διατὶ ἄτοπον εἶναι νὰ ὑποθέσῃ τινὰς τὸ ἔναντίον ποιον εἶναι τὸ Δ';

Α'π. Α'ξίωμα Δ'. Πᾶν ὅτι ὑφίσαται, καὶ ὅτινος ἡ ὑπάρχειν ἀνεξάρτητος ἐσὶν ἀπὸ παντὸς ἄλλῳ κτισθὲντος, τοῦτο ἐσὶν ίδιως ἡ ἡσία, ἡ ἡ ὑπόσασις τῆς ὑφίσαμέντος πρᾶγματος τὸ ἀληθὲς τέτε τῆς ἀξιώματος εἶναι σαφέσατον εἰς ἐκείνας ὁπότε εἶναι συνηθισμένοι νὰ ἔννοῶσι Φιλοσοφικῶς, καὶ εἰς τὸ ἔξης θέλετε τὸ καταλάβη καλύτερον.

Ε'ρ. Ποιον εἶναι τὸ ε. ἀξίωμα.

(α) Μάρτυς τὸ χυδαῖον ἐνθύμημα τῶν ιχολείων, ἕγεινοῶ, ἀρέ εἴμι, καθεὶς ἵξεύρει, ὅτε οἱ σκεπτικοὶ ἐφερον τὸ ἄτοπον τόσον ὅπτε ἥρνεντο τὴν βεβαιότητα ὅλων τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπομένως καὶ τῆς ίδίας αὐτῶν ὑπάρχειν.

Α'π. Α'ξίωμα. ε'. Οὐδεμία ὃσια δύναται πάραχθῆναι· ἐκ τῆς μηδενὸς, ἵτοι ἀδύνατου εἶναι νὰ γένη τὸ ψόδεν, τι. (α)

Ε'ρ. Τῦτο εἶναι Φανερόν· ἐπειδὴ ἂν τὸ ψόδεν, ἵτοι τὸ τίποτες ἡμπορεύσεν τὸ γένη κάτι πρᾶγμα, ἐπρεπε νὰ ἔχῃ μίαν^θ ίδιότητα, τὸ ὅποῖον ἐναντιώνεται εἰς τὸ α'. α'ξίωμα.

Α'π. Α'ξίωμα σ'. ἡ ὕλη, ἡ ὄσια, ἵτοι ἡ ὑπαρξία τινὸς πράγματος, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ μηδέν.

Ε'ρ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἀληθὲς, ἐπειδὴ ἂν πρᾶγμά τι ἡμπορεύσει νὰ μεταβληθῇ εἰς τὸ μηδέν, τότε τὸ μηδέν ἥθελεν ἔχῃ μίαν ίδιότητα, ὅπερ ἀντίκειται τῷ πρώτῳ α'ξίωματι, ὅμοιως καθὼς εἶναι ἀδύνατον τὸ νὰ ὑπάρχῃ τὸ, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ εἰς τὸν ίδιον καιρὸν, ἐπειδὴ ἐπρεπε νὰ ἥτοι μεταξὺ τῶν ὑπάρχειν, καὶ μὴ ὑπάρχειν ἔμμεσότις ιασίς ὑπάρξεως, ὅπερ ἀτοπού, κατὰ τὸ γ'. α'ξίωμα· ποτὸν εἶναι τὸ ἔβδομον Α'ξίωμα.

Α'π. Α'ξίωμα. Ζ'. Πᾶν ἀποτέλεσμα ἔχει τινὰ αἰτίαν προϋπάρχεσσαν.

Ε'ρ. Κανδ' εἰς πρέπει νὰ καταπειθῇ δι αὐτὴν τὴν ἀλήσειαν, ὡς ἐγὼ, διατὶ ἀλλέως εἶναι ἀτοπού.

(β) ἀς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἀκόλυθον α'ξίωμα.

(α) Αὐτὸς εἶναι τὸ περίφημον Α'ξίωμα τῶν Φιλοσόφων, ἐδὲν ἐξ ἐδευός γίνεται.

(β) Ἐπειδὴ, τὸ νὰ είπῃ τινὰς ὅτι ἔνα πρᾶγμα, ὅποιον

Α'ω. Εἴγε μὴ ἡμεῖς αὐτοὶ ὡμεν αἰτίοι ἀποτελέσματός τινος, ἀνάγκη ἐξ ἄλιης αἰτίας ἐξαρτᾶθαι καὶ ἔπειθαι.

Ε'ρ. Αὐτὸς εἶναι σαφὲς ἀπὸ τὸ προηγόρευμαν· ἃς εἰπώμεν ἄλλο ἀξίωμα;

Α'ω. Α'ΞΙΩΜΑ. Α'ωντα διαμένουσιν, ἃν μή τις ἐξωθεν αἰτία ἐνεργῇ, ἐν τῇ ᾖδᾳ σάσει ἐν ἦσαν, ὅταν ἥρξαντο ἴφισαθαι.

Ε'ρ. Πισεύω ὅτι ἐπέτυχον τὸν σκοπόνσας· δὲν θέλετε νὰ εἰπῆτε, ὅτι, ὅτι πρᾶγμα εὐδίας μετὰ τὴν ὑπαρξίαν των ἥτου, Εὐθέας, Καμπύλου, Τετράγωνου, Κυκλοειδέας κτ. Θέλει μείνη ἀφεδαυτός τε εἰς τὴν αὐτὴν σάσιν, καὶ δὲν θέλει λάθη ποτὲ ἄλλο δῆμα, ὅταν τὸ ἀφήσῃ τινὰς εἰς τὸν ἑαυτόν των.

Α'π. Εἴγε, πολλὰ καλῶς, τὸ ἐπετύχετε.

Ε'ρ. Εἰπατέμοι τὸ ἀκόλουθον Α'ΞΙΩΜΑ.

Α'ω. Α'ΞΙΩΜΑ. Ι. Πᾶσα Μεταβολὴ προέρχεται ἐκτίνος ξένης αἰτίας.

Ε'ρ. Βέσαια, ἐπειδὴ, ὑποθετέον ὅτι ἐγὼ βλέπω ἐγα "Αγθος ὥριμον, ὅπῃ εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ εἶναι μαραγκιασμένον, εὐδίας θέλω συμπεράνη, ὅτι κάμμια ξένη αἰτία ἐπροξένησεν αὐτὴν τὴν μεταβολὴν εἰς τὸ αἷθος, καὶ χωρὶς αὐτῆς οὐθελε μείνη πάντοτε νεαρὸν καὶ λαμπρόν.

καὶ ἃν εἶναι, εἶναι ἡ αἰτία τῷ ἑαυτῷ τῷ εἶναι τὸ ὕδιον ὡσαὖν νὰ εἰπῇ τινὰς ὅτι ἥτου πρὸν νὰ εἶναι, ὅπερ ἀποπον, ἢ ὅτι ἔχει μίαν ἀναγκαῖαν ὑπαρξίαν, τὸ ἀποτέλεσμόν τοῦ περὶ Θεῖον λέγεται.

Α'ω. Α'κόμι ἔνα Α'ξίωμα μένει γὰρ σᾶς εἰπῶ· ίδὲ

Α'ξίωμα. ιά. Πᾶσα παραγομένη μεταβολὴ
ἔνδος σώματος ἐξὶν ἀνάλογος τῇ δυνάμει τῆς αὐτῆς
παραγαγέσης αἰτίας· διὰ τότε ἡ κίνησις ἔνδος σώ-
ματος εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ μέγεθος τῆς Δυνά-
μεως ἢ τῆς εἰσβολῆς ὅπῃ τὸ ἔβαλεν εἰς κίνησιν
κατ' ἀρχάς.

Ε'ρ. Αράγε δὲν εἶναι ἄλλα Α'ξίωματα αὐτῆς τῆς ἐπι-
τῆμης ὅπῃ πρέπει γὰρ μὲ διδάξητε πρὸν γὰρ πηγαί-
νητε ~~κακούτερον~~;

Α'π. Οὐχι, ἀρικετὰ εἶναι αὐτὰ κατὰ τὸ παρὸν,
ἄλλ' ἐώειδὴ αὗτη ἡ ἐπιτήμη θεμελιῶται ἐπά-
νω εἰς κανόνας τινάς, πρέπει γὰρ τὰς μάθητε τούς
αὐτές.

Ε'ρ. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι αὐτὸν τὸ μέρος τῆς γνώσε-
ως, τὸ ὄποιον (κατὰ τὴν ίδέαν μαζί) εἶναι ἀφη-
ρημένον καὶ δύσκολον εἰς πολλὰ, δὲν ξυτεῖ καθὼς
καὶ ἄλλαι τέχναι γὰρ φέρονται τινάς διὰ κανόνων
ἢ εὔχρημότων διδασκαλιῶν, ἀνίσως θέλῃ γὰρ
ἐπιδώσῃ· διὰ τότε παρακαλῶσας, γὰρ μὲ διδά-
ξητε, ποῖοι εἶναι οἱ κανόνες διὰ γὰρ φιλοσοφῆς τι-
νὰς καλῶς, καὶ πόσοι εἶναι;

Α'ω. Πολλὰ ὄλιγοι, ίδε

Κανὼν Πρῶτος. Οὐ ταλείονας παραδεκτέον
τῶν φυσικῶν πραγμάτων αἰτίας, ἢ αἴτιερ ἄλη-
θεῖς, καὶ πρὸς τὴν τῶν φαινομένων ἀνάπτυξιν ο-
καναί.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ
ΤΕΧΝΩΝ ΦΙΛΟΣΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΙΝΗΣ ΚΡΙΤΑΙΝΟΥΝ ΠΕΙΡΑΣ

Κανὼν Δεύτερος. Τὰ ὁμογενῆ φυσικὰ Α'-
ποτελέσματα τὰς αὐτὰς ἔχει Αἰτίας.

Κανὼν Τρίτος. Αἱ τῶν Σωμάτων Ἰδιότυτες
αἱ μὴ ἐταιτεινόμεναι, μηδὲ ἀνιέμεναι, ἀλλ' ἀεί-
τωτε αἱ αὐτὰς γάσται, καὶ πᾶσι τοῖς παρὸς ἡμῶν βα-
σανιζομένοις σώμασιν ἐπανήγεσαι, ὡς κοιναὶ ἴδιό-
τυτες πάντων τῶν Σωμάτων ἐκλαμβάνονται.

Κανὼν Τέταρτος. Θεωρητέον τὰς προτά-
~~σεις καὶ τὰ συμπεράσματα τὰ παρὸς ἀληθῶν Πειρῶν~~
συναγόμενα ὡς ἀληθῆ καὶ βέβαια, ἄχρις ὃς ἂλλα
τινα φαινόμενα ποιήσωσιν αὐτὰς ἀκριβεστέρα, η εἰς
ἔξαρεσιν ὕποκείμενα.

Ἐρ. Ποῖος εἶναι ὁ λόγος τῆς α'. Κανόνος.

Α'. Αὐτὸς θεμελιῶται εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν. „Η Φύ-
σις ὅδεν μάτην ποιεῖ. Ὡσεν, τὸ διὸ ὀλίγων γινόμε-
νου μάτην διὰ πολλῶν· ἐπειδὴ η φύσις εἶναι ἀπλῆ εἰς
τὰς ἔργασίας της, καὶ δὲν δίδει ποτὲ εἰς τὰ πράγ-
ματα περιττὰ αἴτια· ἀρα κτ.

Ἐρ. Αὐτὸς ὁ Κανὼν εἶναι πολλὰ καλός· ἀλλὰ δια-
σταφηνίσατέ μοι, παρακαλῶ, τὸν β'. κανόνα.

Α'. Κατὰ τὸν β'. Κανόνα, πρέπει νὰ δεχθῶμεν
τὰς αὐτὰς αἰτίας τῆς ἀναταγοῦς, τόσων τῶν ἀλό-
γων Ζώων, ὅσους καὶ τῶν Αὐθρώτων· τῆς Θέρμης, τό-
σου τῆς Πυρὸς, ὅσους καὶ τῆς "Τδατος"· τῆς Φωτὸς, τό-
σου τῆς Πυρὸς, ὅσους καὶ τῆς Ηλίου· καὶ τῆς ἀντανακλά-
σεως τῆς Φωτὸς, τόσουν εἰς τὰς πλανήτας, ὅσους καὶ
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· κτ.

Ἐρ. Δόσατέ μοι τὸν λόγον τῆς γ'. Κανόνος;

Α'ω. Αἱ Ποιότητες, καὶ Ἰδιότητες δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς γνωσταὶ παρὰ διὰ Πειρῶν, διὰ τέτο τὸ συναγόμενον ὅπερ διδύσιν ὅλαις αἱ πεῖραι ὅπερ ἡμωρεῦμεν γὰρ κάμωμεν, χρειάζεται γὰρ λαμβάνηται ὡς κοινὴ Ἰδιότης ὅλων τῶν Σωμάτων, τόσον ἔκείνων ὅπερ ἡμωρεῦμεν γὰρ κάμωμεν τείρας, ὅσον καὶ ἔκείνων ὅπερ εἶναι ἀλλύνατον, ἐπειδὴ ἡ Φύσις εἶναι πάντοτε ὁμοιοειδῆς, καὶ ἀνάλογος μὲ τὸν ἔαυτόν της.

Ε'ρ. Ο λόγος τῆς τελευταίς Κανόνος εἶναι τόσον σαφῆς, ὅπερ δὲν πιστεύω γὰρ ἀμφιβάλλῃ τινὰς περὶ αὐτῆς κανένας δὲν εἶναι τόσον ἀνόητος, μήτε παράξενος ὅπερ γὰρ προτιμᾷ κάλλιον μίαν φιλήν ὑπόθεσιν, παρὰ ἀποτελέσματα ὅπερ εἶναι θεμελιωμένα ἐτάνω εἰς Πείρας. (α)

Α'ω. Ως τόσον εἶναι πολλὰ παράξενον, καθὼς καὶ μόνοισται θέλετε τὸ ὄμολογήσει, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν κανόνα, τὸ σύνημα τῆς Φιλοσοφίας τῆς Καρτεσίας πρέπει γὰρ πέσῃ ἐξ ἀποφάσεως ὁμοίως καὶ ἡ Θεωρία περὶ τὸν Κόσμον, καὶ Κατακλυσμῷ, παρὰ τῆς σοφῆς Βρούτης, πρέπει γὰρ θεωρηθῆναι ὡς ἔνας πεταλασμένος Μῆδος· κατ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Κανόνα τὰ Συνήματα, καὶ αἱ Θεωρίαι τῆς Κύρ. Whiston καὶ ὅλων τῶν ἀλλων Κοσμοπλαστῶν ἀνάγονται εἰς ἐν Φιλοσοφικὸν Μηδὲν, εἰς τὸ ὅποιον ἐλλείπει τὸ

(α) Αὐτοὶ οἱ Κανόνες μετὰ τῶν λόγων ὅπερ ἀναφέρομεν ἐλλίφεισαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Νεύτωνος.

δὲ εἶναι σερεωμένου δι' ἐναργῶν καὶ ἐπανειλημμένων πειραμάτων. (α)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΟΡΙΑΣ

(α) Ο^{το} Καρτέσιος, αὐτὸς ὁ μέγας ἀνθρωπος, ὁ ὅποιος ἤλειθέρωσε τὰς Φιλοσόφους ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς Αριστοτέλεας, δὲν εἶναι μὲν ὅλου τοῦτο ἔξω κατηγορίας, ἐπειδὴ τόσου ύπερηφανεύετο ὅπερ ἐπίσευεν, ὅτι γινώσκει ὅλα τὰ ἔργα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι ἴμπορεῖ νὰ δώσῃ τὰς ἀποχρῶντας λόγυς αὐτῷ, εἰς κατρὸν ὅπερ μήτε αὐτὸς, μήτε κανένας ἀπὸ τὰς ὄπαδάς τε δὲν μᾶς ἔδωκαν τὴν ἀληθῆ ἐξήγησιν κανεὶς πράγματος· τὸ μέγα σφάλμα αὐτῷ τῷ Φιλοσόφῳ, τῷ μεγίστῳ Γεωμέτρᾳ εἰς τὸν κατρόν τῷ εἶναι, ἐπειδὴ δὲν ἐμεταχειρίζει τελείως τὴν Γεωμετρίαν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν· Εἰσαγωγὴ τῷ Κεῖλλῳ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῷ περὶ τῆς Θεωρίας τῆς Γῆς, παρὰ τῷ σοφῷ Βρονέτῳ. σελ. 11. 12. καὶ 15. Ὁσον διὰ τὴν Θεωρίαν τῷ σοφῷ Βρονέτῳ. ἀκέσθωμεν τῷ ἴδιῳ σοφῷ λέγοντος „αἱ ἀνθηραὶ „, ἐκφράστεις αὐτῷ ἴμπορεῖσι νὰ ἀπατήσουσιν εὐαίρα „, ναγκιώσουν, ὅπερ δὲν εἶναι προσεκτικός, καὶ εἴ εἰλα- „, βῃ ὡς ἀληθεῖς, ἐκεῖνο ὅπερ ἐγὼ σοχάζω. ὅτι δὲ „, Συγγραφεὺς ἐδημοσίευσεν ὡς εἴναι μῆνον 4 ποσοφε- „, κόν· ὁ σκοπός με λοιπὸν εἶναι νὰ ἐκλέξω τερικὲς „, ἀπὸ τὰς κυρίας τόπους τῆς Θεωρίας τῷ, καὶ ἀπο- „, δεῖξω ὅτι εἶναι Ψευδεῖς, καὶ αντιφάσκοντες μὲ τὰς Nό- „, μες τῷ Μιχανίσμῳ, καὶ ὅτι ὅλον τὸ ἐπίλοιπον Σύ- „, στήμα πρέπει νὰ πέσῃ αφ' ἑαυτῶν· αὐτῷ, σελ. 26. 27.

Ο^{το}σον διὰ τὴν Θεωρίαν τῷ κύρῳ Whiston λέγεται, „, ἐγὼ νομίζω, ὅτι μετὰ τὰ ἀκόλθεα συμπεράσμα- „, τα, θέλει γένη φανερὸν, ὅτι εἴναι Κοινής δὲν ἴμ- „, πορεῖ νὰ προξενήσῃ τὰ διάφορα ἀποτελέσματα ὅπερ

Κ ε φ. Δ'.

Περὶ Τὸν ποθέσεων, Πειραμάτων, περὶ διαφόρων Οὐράνων ὅπῃ χρειάζονται νὰ κάμη τινὰς τὰ Πειράματα, καὶ περὶ χρήσεως αὐτῶν τῶν Οὐρανῶν.

Ἐρ. Αὕτη εὑρίσκεται κανένα εἶδος ὑποθέσεως ὅπῃ ἴμπορεῖ τινὰς νὰ δεχθῆ συλλογιζόμενος ἐπάνω εἰς τὰ Φυσικὰ Σώματα;

Α'ω. Οἱ νῦν Φιλόσοφοι πολλὰ ὀλίγον τιμῶσι τὰς ὑποθέσεις, καὶ μόλις μεταχειρίζονται τὸ σύνομα εἰς τὰ συγγράμματα, ἐπειδὴ σοχάζονται ὅτι, ὅτι πρᾶγμα ἐρείδεται εἰς μίαν φιλήν ὑπόθεσιν, καὶ εἰς ἕνα συμπέρασμα, εἶναι ἀνάξιον τῆς ὀνόματος Φιλοσοφία, διὰ τότε ἐφαντάσθησαν νέες τρόπους καὶ ἐνεργητικωτέρες διὰ νὰ κάμνωσι τὰς φιλοσοφικὰς αὐτῶν Ζητήσεις.

Ἐρ. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἔνας Φιλόσοφος νὰ προτρέχῃ εἰς Τὸν ποθέσεις; δὲν ἴμπορεῖ νὰ εἰπῇ ὅτι ὑπό-

,, τῷ ἀπέδωκεν ὁ κύρ. Whiston. Θέλω ἀγωνισθῆ,, προσέτι νὰ ἀποδεῖξω ὅτι ὁ Κατακλυσμὸς ἡτού τὸ,, ἄμεσον ποίημα τῆς θείας Δυνάμεως, καὶ ὅτι αἱ β'.,, αἰτίαι δὲν ἡθελον ἴμπορέση νὰ προξενήσωσιν ἔνα,, τοικτον ἀποτέλεσμα χωρὶς της συνδρομῆς τῆς παν-,, τοδυνάμως· σημειώσεις εἰς τὴν Θεωρίαν τῆς Γῆς,, τῇ κύρ. Whiston, παρὰ τῇ κύρ. Keil.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΟΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ

Θέττει τότε τὸ πρᾶγμα εἶναι τοιῶτον, ἢ τοιῶτον; πρέπει παρευθὺς νὰ ξητήσῃ μίαν αἰτίαν θεμελιωμένην εἰς πείρας, ἢ νὰ ὅμολογήσῃ ἐλευθέρως τὴν ἀμάθειαν τοῦ; τὶ σοχάζει;

Α' π. Οὕσου τὸ κατ' ἐμὲ πρέπει νὰ τὸ ὅμολογήσω, ἐπειδὴ κομίζω, ὅτι τὸ νὰ ἀπορρίψῃ τινὰς ἀπὸ τὴν Φυσικὴν ὅλας τὰς ὑποθέσεις εἶναι τὸ νὰ τὴν περικλείσῃ εἰς τευχότερα ὅρια, τὸ νὰ ἀπεράσῃ ἀπὸ τὸν ἄκρον εἰς ἄλλο, ϕὲ εἴμαι βέβαιος, ὅτι αἱ ὑποθέσεις ὅταν τὰς μεταχειρίζηται τινὰς πορευτικῶς, ἡμπορῶσι νὰ εἶναι ὠφέλιμοι εἰς τὴν Φυσικὴν Φιλοσοφίαν, ἐὰν δὲν εἶναι ἐξ ἀποφάσεως αναγκαῖαι δὲν ιξεύρω τὴν λογῆς Φιλοσόφους θέλομεν ἔχει εἰς τὸ ἔξης, ἀν δεχθῶσι μόνον ἔκεινα τὰ συνήματα τῆς Φιλοσοφίας ὅποιας θέλοσιν εἶναι θεμελιωμένα ἐπάνω εἰς Α' ποδείξεις ἢ Πείρας μαθηματικὰς. (α)

Ε' ρ. Ποιον εἶδος ὑποθέσεων ἡ θέλετε νὰ δεχθῇ τινὰς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, ϕὲ μὲ ποταν συμφωνίαν;

Α' π. Χρειάζονται νὰ ἔχωσιν ὅλας τὰς ἀνολόγους Ποιότητας, ἢ τελάχιστον τὸ μεγαλύτερον μέρος.

(α) Οὕταν δὲν ιξεύρη τινὰς τὸν λόγον, ἢ τὴν αἰτίαν τῶν πραγμάτων, καλύτερον εἶναι νὰ ὅμολογήσῃ τὴν ἀμάθειαν τοῦ, παρὰ νὰ μεταχειρίσῃ ὑποθέσεις ἀτόπως ϕὲ ἀλογίας, ἢ τὸ χείρισου νὰ προσρέχῃ εἰς αἰτίας ϕὲ ποιότητας κρυψίας, ϕὲ μυσηριώδεις, αἱ ὅποιαι εἶναι ἢ ἀνάξιος καταφυγή, ἐνὸς εἴδους φιλοσόφου, ματαίου ϕὲ ἀμαθῶν.

α'. Πρέπει νὰ συμφωνῶσι μὲ τὸν ὄρθρον Λόγου.

β'. Νὰ μὴ τὰς δεχθῆ τιγδὰς παρὰ εἰς ἔλλειψιν Πειρῶν.

γ'. Νὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὰς Πειρᾶς.

δ'. Νὰ εἶναι ἴκαναι διὸ νὰ δώσωσι τὸν λόγου τῶν Φαινομένων.

ε'. Νὰ εἶναι ἀρμόδιοι εἰς τὸν παρόντα τρόπου καθ' ἓνα διὸλε φυσικὸν τρόπου.

Ϛ'. Νὰ εἶναι δυναταὶ εἰς κάθε τρόπου.

Ϛ'. Νὰ εἶναι πιθαναὶ ἀπὸ τὴν ἴδιαν τῶν Φύσιν.

η'. Νὰ εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε ὑποψίαν προλήψεως, ἡ πάθεις τῆς συγγραφέως των.

Ε'ρ. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει σᾶς ἐμποδίσει τιγδὰς τὴν χρῆσιν τῶν ὑποθέσεων, ἕποιος καὶ ἂν εἶναι, ὅταν εἶναι μὲ τοιαύτην συμφωνίαν ἀλλὰ, παρακαλῶσας, εἰπέτειοι, ποῖα εἶδη Α'ποδείξεων εἶναι θεμελιωμένα εἰς τὰς Πειρᾶς, τὰ ὅποια διδάσκετε ὅτι πρέπει νὰ τὰ τιμῶμεν τόσον πολὺ;

Α'π. Αὐταὶ εἶναι αἱ καλύτεραι ἀπὸ ὅλας ἐκεῖνας ὅπερι ἡ Φύσις ἡμπορεῖ νὰ προξενήσῃ, αὐταὶ ὑπερβαίνονται πολὺ τὴν διαπερικινωτάτην ὥρασιν τῆς λόγου, μόνη δὲ ἡ θεῖα Α'ποκάλυψις ἡμπορεῖνται ἀποκαλύψῃ μὲ ἓνα τρόπον ἀληθέσατον τὴν ἐνδόμυχον Φύσιν τῶν πραγμάτων.

Ε'ρ. Αὐτὸ ὅπερι μοὶ εἴπετε εἶναι πολὺ θαυμασόν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΡΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΕΤΣΑΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

εὐτυχῆς ὁ αἰών εἰς τὸν ὅποτον αὕτη ἡ τέχνη ηὔξην-
θη μὲν μίαν ἐφεύρεσιν τόσον θαυμασήν· εἰπέτε-
μοι, παρακαλῶσας, ποῖοι εἶναι οἱ Πρῶτοι Συγ-
γραφεῖς ὃπερ ἐπλάτισαν τὴν Φιλοσοφίαν μὲν Πειρά-
ματα.

Α'π. Τὰ αὐτά αὐτῶν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὴν
Βίβλον τῆς Φήμης· δὲν ἰδετε, μὲ χαρακτῆρας
λαμπρὸς, τὰ ὄνόματα τῶν Βάκων, Βοΐλη, Νεύ-
τωνος, Βαδεάρδ, τῶν σοφῶν Χάλλεϋ, τῶν Ράϊ, τῶν
Δερχάμ, καὶ ἄλλων πολλῶν μεγάλων ἀνθρώπων;
μερικοὶ ζῶσιν ἀκόμη, ἀλλ' οἱ ἄλλοι εὑρίσκονται ὑπὸ^{τοις}
λιθίνων μυημείων, ὃπερ τοῖς ἡγειραμένοις νὰ εὐχα-
ριστήσωσι τὴν περιέργειαν, καὶ νὰ ἀποκτήσωσι τὸν
θαυμασμὸν καὶ ἐπαίνου ὄλων τῶν μεταγενετέρων.

Ε'ρ. Ναὶ, τὰ ὄνόματα αὐτῶν τῶν μεγάλων Φιλο-
σόφων τὰ ξεύρω πολλὰ καλῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐγὼ δὲν συναντέρεφομαι τελείως μὲ Σοφὸς, διὸ
τῶτο πολλὰ ὄλιγας ξεύρω· ὡς τόσον πολὺ μὲ
ἥδυνει ὅταν τὰς ἀναφέρῃ τινὰς, καὶ ὅταν ἀκόψω
ὅτι ὅμιλοι διὰ τὰ θαυμάσια πράγματα ὃπερ
ἐφεῦρον.

Α'π. Χαίρω ὃπερ σᾶς εὔρον εἰς τοιαύτην κατάστασιν,
ἐώσιδὴ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε εὐχαριστή-
θῆ πολὺ, εἰς τὰς ἀκολάθυτας συνομιλίας μας.

Ε'ρ. Εἶμαι βέβαιος περὶ τότε· ἀλλ' ἐώς τὸ προκε-
μένον ἐταχείλθωμεν· κατὰ τίνα τρόπον κάμυζοι
τὰς Πείρας;

Α'π. Εἴκεινοι ὃπερ καθ' αὐτὸν καταγίνονται εἰς τὸ νὸ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΕΙΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΡΟΥ

διδάσκωσι τὴν Πειραματικὴν φιλοσοφίαν τὰς ἄλλας,
ἔχοντες πολλὰ καὶ διάφορα οἰργανα, τὰ ὅποια ἡμπορεῖται νὰ τὰ ἀποκτήσῃ χωρὶς πολλὰ ἔξοδα·
αὐτοὶ κατὰ καιρὸς συνάζονται εἰς ἓνα εὐρύχωρον
οἶκον, ὅπου πρέπει νὰ εἶναι ἓνας ἀνθρωπός διωρισμένος νὰ κάμη μίαν σειρὰν Πειραμάτων διὰ ὅλα
τὰ διάφορα μέρη τῆς Φυσικῆς φιλοσοφίας, ἐμπροσθεν ὅλων ἐκείνων ὅπου θέλεται νὰ τὰ ίδωσι, καὶ
νὰ μάθωσι τὸν τρόπον νὰ τὰ κάμνωσι.

Ε' ρ. Δὲν ἡμπορεῖτε νὰ μοι δώσητε κάμμισιν μερικὴν περιγραφὴν αὐτῶν τῶν οἰργάνων, καὶ νὰ μὲν διδάξητε τὸν τρόπον πῶς νὰ τὰ μεταχειρισθῶ;

Α'τ. Χρειάζεται ἓνα ὅλοκληρον βιβλίον διὰ νὰ τὰ περιγράψω, καὶ νὰ σᾶς δείξω τὴν χρῆσιν αὐτῶν·
ώς τόσον θέλω σᾶς διδάξει μερικὰ τὰ πλέον συνηθέσερα, τὰ ὅποια εἶναι εὐκολώτερα νὰ τὰ ἀποκτήσητε, καὶ μόνοι σᾶς ἡμπορεῖτε νὰ τὰ καταλάβητε ὁ ἴδιος.

Τὸ Τηλεσκόπιον εἶναι ἓνα οἰργάνον ὀπτικὸν, διότι βλέπομεν τὰ μεμακρυσμένα ἀντικείμενα, τὸ ὅποιον τὰ μεγαλύνει καθαρῶς, καὶ τὰ κάμνει νὰ φαίνωνται πλησίον ἡμῶν· διὸ αὐτῷ τῷ οἰργάνῳ οἱ Αἰρονόμοι, καὶ οἱ Φιλόστοφοι ἐφεύρον πολλὰ εἰς τὸν Ἡλιον, εἰς τὴν Σελήνην, καὶ εἰς τὰς Πλανήτας.
(α).

(α) Η' λέξις Τηλεσκόπιον παράγεται ἀπὸ τὴν λέξιν τῆλε, δηλ. μακρὰν, καὶ σκοπῶ, βλέπω, τὸ ὅποιον

Τὸ Μικροσκόπιον εἶναι ἔνα ὄργανον, τὸ ὅποῖον
μεγαλύνει, καὶ κάμνει ὅρατὰ τὰ παραμικρότα-
τα ἀντικείμενα, τὰ ὅποῖα χωρὶς αὐτῷ δὲν ἤθέλα-
μεν ἥμπορέσῃ νὰ τὰ ἴδῃ. (α)

φανερώνει ἔνα ὄργανον, μὲ τὸ ὅποῖον βλέπομεν μα-
κριὰ καὶ καθαρὰ, ὃσου εἶναι δυνατὸν, τὰ ἀντικείμε-
να εύρεσκονται δύο εἴδη. Τηλεσκοπίων, δηλ. τὸ
Διοπτρικὸν Τηλεσκόπιον, διὸ ἐβλέπομεν τὰ ἀντι-
κείμενα διὰ τῆς διαδιάσεως· καὶ τὸ Κατοπτροδιοπτρι-
κὸν διὸ ἐβλέπομεν τὰ ἀντικείμενα διὰ τῆς ἀντανα-
κλάσεως καὶ διαδιάσεως τῆς Φωτὸς ὡς ἐπειδὴ αἱ
ἐπιφάνειαι τῶν Σωμάτων αὐξάνονται κατὰ ἀναλογίαν
τῶν τετραγώνων, ἢ ὁμολόγων πλευρῶν,
τὸ φῶς ὡπότε προσπίπτει ἐπ' αὐτὰ σμικρύνεται κατὰ
τὴν ἴδιαν ἀναλογίαν, καὶ ἐπομένως, ὃσου περισσό-
τερον ἔνα ἀντικείμενον μεγαλύνεται, τόσου περισ-
σότερον πρέπει νὰ φανῇ σκοτεινόν· λοιπὸν ἐὰν "Χε-
λόστις αὐξάνῃ τὸ πλάτος, ἢ μῆκος ἐνὸς ἀντικειμέ-
νῳ δέκα φοραῖς πέρισσότερον ἀπὸ ἔνα ἄλλον ὕελον,
δέλει φανῇ μὲν τὸ ἀντικείμενον μεγαλύτερον ἐκατὸν
φοραῖς, ἀλλὰ καὶ δέκα φοραῖς σκοτεινότερον, παρὰ
εἰς τὴν ἄλλον; διὰ τοῦτο ὃσου περισσότερον ὑπερ-
βαίνει τὸ Τηλεσκόπιον τὸ μῆκος πέντε ἢ ἕξ ποδῶν,
τόσου περισσότερον εἶναι ἄχριςου διὰ νὰ ἐρευνήσῃ
τινὰς Γῆς να σώματα· ὃσου ὅμως διὰ τὰ Οὐράνια σώ-
ματα, τὸ Τηλεσκόπιον ὡπότε μεγαλύνει τὸ περισσό-
τερον, εἶναι τὸ καλύτερον· ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ σώμα-
τα ἔχονται ἐν φῶς τόσου χωμάτου ὡπότε δὲν πρέπει νὰ
φοβῆται τινὰς ὅτι δέλεστοι σκοτιοῦ πάρα πολὺ ἀπὸ
τὸ Τηλεσκόπιον.

(α) Τὸ Μικροσκόπιον παράγεται ἀπὸ τὴν λέξιν μικρὸς,

Τὸ Ἡλιοσκόπιον εἶναι ἔνας εἶδος Τυλεσκοπίας,
διὸ βλέπομεν τὸ σῶμα τῆς Ήλίου χωρὶς νὰ βλα-
φθῇ ὁ ὄφελος τῆς μηδὲν αὖτε τὰς ἀκτῖνας ταύ.

(α)

Τὸ Βαρόμετρον, ἢ Βαροσκόπιον εἶναι ἔνας Οὐργα-
νος, γνωρίζομεν τὰς μικρὰς μεταβολὰς τῆς
Βαρύτητος, ἢ Νλιψεως τῆς αἰέρος. (β)

χοπῶ, ἐπειδὴ μεγαλύνει αἰσθητῶς εἰς τὴν ὅρα-
σιν ὑποκείμενα πολλὰ μικρά· τὸ ἕδιον εἶναι χοπῶ
αὐτὸ, καθὼς χοπῶ τὸ τυλεσκόπιον δηλ. ὅσου πε-
ρισσότερον μεγαλύνει τὰ ἀντικείμενα, τόσου περισ-
σότερον φαίνονται σκοτεινά· διὰ τοῦτο ὅταν τὰ μι-
κροσκόπια μεγαλύνωσι πολὺ, βιάζεται τινὰς νὰ φω-
τίσῃ ὑπερβολικὰ τὸ ἀντικείμενον μὲ τὸ φῶς τῆς ἡ-
λίου, ἢ μιᾶς λαμπάδος, διὰ μέσης ἓνος φακού οἰδεῖς ὑέ-
λιος, ἢ ἀντανακλασικῆς κατόπτρας· αὐτὸ διαφεῖται
εἰς ἀπλῶν, χοπῶ σύνθετου.

(α) Τὸ Ἡλιοσκόπιον παράγεται ἀπὸ τὴν λέξιν ἥλιος,
χοπῶ· αὐτὸ τὸ ὅργανον γίνεται, μαυρίζων τας
εὗα κοιμάτις ὑελίας εἰς τὸ φῶς μιᾶς λαμπάδος, χο-
πῶ ττωνταί το εἰς τὸν προοφελμένον ὕελον ἓνος τυ-
λεσκοπίας πλησίου τῆς ὄφελος, ἐπειδὴ τότε ἡμ-
πορεῖται τινὰς νὰ δεωρίσῃ τὸν ἥλιον ἐν καθαρῷ μεσημ-
βρίᾳ χωρὶς νὰ βλαφῇ ὁ ὄφελος.

(β) Τὸ Βαρόμετρον παράγεται ἀπὸ τὴν λέξιν βάρος, χο-
πῶ, χοφελεῖ εἰς τὸ νὰ μετρῶμεν τὴν βαρύτητα
ἢ τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαίρας· τὸ κοινὸν Βαρόμετρον
(τὸ ὃποῖον ὀνομάζεται τορικελλικὸς Σωλήν, ἐκ τῆς
ὄνοματος ἓνος Ἰταλῶ ὄπῃ τὸ ἐφεῦρεν) εἶναι ἓνας μέ-
λινος σωλήνις ζεδὸν τριῶν ποδῶν τὸ μῆκος, χοπῶς

Τὸ Αὐτεμοσκόπιον εἶναι ἔνα^η Οργανον δὶς προ-
βλέπομεν τὰς μεταβολὰς τῆς ἀέρος, ἢ ἀνέμων. (α)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΤΟΜΕΑΚΟΛΥΘΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΛΙΟΒΟΦΑΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΛΙΟΒΟΦΑΙΑΣ

Ἡδύω, δεκατυητρίων δακτύλων διαμέτρῳ εἰς τὸ^η σωθεν^η
τὴ ὁποίᾳ τὸ^η ενα^η ἄκρου εἶναι ἐρμητικῶς κεκλεισμέ-
νον, καὶ ἀπὸ τὸ^η ἄλλο γεμίζεσιν ἐντελῶς αὐτὸν μὲ-
ντὸ^η χράργυρον, μετὰ ταῦτα τὸν βετθεῖσιν εἰς^η ενα^η μι-
κρὸν ἀγγεῖον, ἐνῷ εὑρίσκεται ὑδράργυρος: ἐκεῖνος
όπῃ εἶναι ἐγκεκλεισμένος εἰς τὸν Σωλῆνα πίπτει
μέσα εἰς τὸ^η ἀγγεῖον, ἐως ὅπῃ δὲν μένει πλέον εἰς
τὸν Σωλῆνα, παρὰ^η ενα^η ὑψος ὑδραργύρῳ: 28, ἡ 31
δακτύλων· αὐτὸς ὁ κύλινδρος τῆς ὑδραργύρου, ὅπῃ
μένει εἰς τὸν Σωλῆνα, εἶναι ἵσοβαρής με^η ενα^η κύλιν-
δρον ἀέρος τῆς αὐτῆς βάσεως, καὶ^η ὑψος μὲ τὴν Αἴτ-
μοσφαῖραν, καὶ^η ἐπομένως μένει εἰς^η ἵσοβρόπιαν· ὅ-
ταν λοιπὸν ὁ^η ὑδράργυρος ἀναβαίνῃ^η ὑψηλότερον, ἡ^η
καταβαίνη^η χαμηλότερον, τότε δεικνύει τὴν βαρύτη-
τα ἀνάλογον, ἡ^η θλίψιν^η μεγαλυτέραν, ἡ^η μικροτέραν
τῆς αἴτμοσφαῖρας· ἀλλ’ ἐπειδὴ^η μεγαλυτέρα διαφο-
ρὰ δὲν εἶναι εἰς^η αὐτὸν τὸν Σωλῆνα παρὰ^η 3. δακτύ-
λων, ἡ^η γωνία^η σαν διὰ^η νὰ^η ἥμπορε^η σωστὶ^η νὰ^η μετρήσω-
σιν^η ἀκριβέστερον τὴν βαρύτητα τῆς ἀέρος, καὶ^η νὰ^η ἀπο-
κατασήσωστε^η τὰς μεταβολὰς τῆς ἀέρος εὐληπτοτέ-
ρας, ὅπεν προῆλθον πολλὰ^η εἴδη^η ὄργανων αὐτῆς τῆς
εἴδης^η καθὼς τὰ^η Βαρόμετρα μὲ^η διαγώνειου, μὲ^η τρο-
χὸν, μὲ^η μιχανῆν, κτ. ἐὰν^η θέλῃ^η τινὰς νὰ^η ἴδῃ^η μίαν
πλατύτεραν^η ἐξήγησιν αὐτῷ, ἂς^η ἴδῃ^η τὸ^η λεξικὸν τῆς
Χαρᾶς, ἡ^η τὴν πραγμάτειαν τῆς^η Ράεννιγγ^η περὶ^η
Βαρομέτρων.

(α). Τὸ^η Αὐτεμοσκόπιον παράγεται^η ἀπὸ^η τὴν λέξιν^η ἄνε-
μος, καὶ^η σκοπῶ, ἐπειδὴ^η μὲ^η αὐτὸ^η βλέπομεν εἰς ποι-
ευ^η σημεῖον, ἡ^η μέρος^η τῆς^η ὄριζοντος^η ὁ^η ἄνεμος φυσικ-

Αἱ Αἰολοπύλαι ἐφευρέσησαν διὰ νὰ δώσωσιν καταλάβῃ τινὰς τὴν Φύσιν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐγκεκλεισμένης, καὶ ἀραιωμένης ἀέρος, ὁ ὅποῖς εὔγανει σχῖω μὲ ἔνα κρότου παρόμοιον μὲ μίαν βροντὴν,

κτ. (α)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΖΩΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ

εἰς κάθε καιρόν· ἔνα καλὸν Αὐτοσκόπιον πρέπει νὰ εἶναι θεμένον εἰς τὴν σκέπην ἐνὸς οἴκου, καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς ὅλης τὴς ἀνέμικης, διὰ μέσου μᾶς σιδηρᾶς ὁμάδης, ὑψωμένης εἰς ἔνα μεγάλου ὑψος εἰς τὸν ἀέρα· εἰς τὴν κορυφήν της πρέπει νὰ εἶναι ἔνας αεροδεικτις ἐξηριγμένος διὰ νὰ τὴν κάμη νὰ γυρίζῃ· τὸ κάτωθεν ἄκρου τῆς σιδηρᾶς ὁμάδης λήγει εἰς μίαν μεγάλην βελόνην, ἡ ὅποια γυρίζει ἐπάνω εἰς ἔνα ήλιακὸν ὠρολόγιον χεδιασμένον εἰς τὸν θόλον ἐνὸς θαλάσσης, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι σημειωμένα τὰ διάφορα μέρη τῆς ἀνέμικης· καὶ ὅτως, ὁ διέκτης, ἡ ἡ βελόνη, θέλει σημειώσει κατ' ἄκριβειαν τὸν τόπον, πῦ, καὶ πόθεν φυσᾶ ὁ ἀνεμος.

(α) Αἱ Αἰολοπύλαι παράγεταις ἐκ τῆς λέξεως αἴολος, καὶ πύλαι, καὶ εἶναι μία μικρὴ σφαῖρα χάλκινος, κοβλι, ἡ ὅποια ἔχει ἔνα μικρὸν λαμπὸν, καὶ μίαν τρύπαν εἰς τὸ ἄκρου· αὐτὴν τὴν σφαῖραν τὴν κοκκινίζεσσιν εἰς τὴν φωτίαν, ἐπειτα τὴν φίπτυσιν εἰς ἔνα ἀγγεῖον γειτάντον ἀπὸ νερὸν, τὸ ὕδωρ ἐμβαίνει εἰς τὴν κοιλότητα τῆς σφαῖρας, ἡ ὅποια εἶναι χειδὸν κενὴ ἀέρος, καὶ τὴν γειτίζει· πάλιν τὴν ἔχναβάλλεσσιν εἰς τὴν φωτίαν, τὸ ὕδωρ θέλει βιασθῆ νὰ εῦγινεῖς ἀτμῆς μὲ πολλὴν βέαν, καὶ μὲ μεγάλου κρότου, ὁ ὅποῖος προξενεῖται ἀπὸ τὴν μάνισσιν, καὶ ἀπὸ τὸ ἐλασήριον τῆς σωσίευ θεριμῆς ἀέρος.